CURIER SĂPTĂMÎNAL

● **BAIA MARE.** În campionatul republican al juniorilor și școlarilor o comportare cu totul remarcabilă are Minerul Baia Mare, care deține cu autoritate șefia clasamentului seriei a XIII-a. Echipa, neînvinsă după 17 etape, cu 70 goluri marcate și doar opt primite, este rodul unei perfecte colaborări dintre antrenorii centrului de juniori și copii. Detașîndu-se de principalele sale adversare — Crișul și Olimpia din Oradea — Minerul (antrenat de St. Weiss) își pune de pe acum candidatura la un loc fruntaș în ierarhia celor mai puternice formații de juniori din țară. (coresp. **Vasile Săsăranu**)

● **BÎRLAD.** Comitetul U.T.C. al secției role de la Fabrica de rulmenți a organizat recent „Cupa semicentenarului" la fotbal redus. La startul întrecerii s-au aliniat șase echipe reprezentative de schimburi din atelierele „Rectificare I" și „Rectificare II". S-a jucat sistem-campionat, victoria finală revenind echipei Rectificare II (în clișeul alăturat) care și-a întrecut toate adversarele, cîștigînd competiția și cupa pusă în joc (coresp. **Eliade Solomon**)

Echipa „Rectificare II", cîștigătoarea Cupei Semicentenarului (Foto: Gh. Mocanu)

● **BOTOȘANI.** Am mai semnalat și cu alt prilej faptul că **activitatea fotbalistică din județul nostru se desfășoară pe coordonatele unei minime rezistențe, că este lipsită de inițiative, că întrecerile organizate nu se bucură de o atenție corespunzătoare din partea forurilor sportive locale.** Exemplul cel mai concludent îl constituie campionatul județean, care se desfășoară cu opințeli și sughițuri, cele nouă echipe prezentîndu-se la meciuri cînd vor, cerînd amînări de jocuri cînd vor, practicînd un fotbal de nivel mediocru. Edificator ni se pare în acest sens un pasaj din ziarul județean **„Clopotul"** din 29 aprilie a.c. „Etapa a 12-a poate fi numită etapa scorurilor astronomice, ceea ce dovedește nu eficacitate, ci mai degrabă nivelul scăzut la care se desfășoară acest campionat în județul nostru... Ar fi cazul ca organele județene să analizeze modul în care se desfășoară campionatul și să ia măsuri corespunzătoare..." Indiscutabil, ar fi cazul... (coresp. prof. **C. T. Grădinaru**).

● **GALAȚI.** Înființarea unui club de fotbal în orașul marelui combinat siderurgic a fost primită cu entuziasm de toți iubitorii sportului din Galați. Și cu toate că de la materializarea inițiativei și pînă astăzi a trecut o bună perioadă de timp, multe dintre problemele discutate atunci nu și-au găsit o rezolvare corespunzătoare. Ne vom opri doar la trei dintre ele. **Normal ar fi ca F. C. Galați să aibă un stadion propriu.** Nu are. „Dunărea" continuă să fie proprietatea echipei Oțelul, nu este îngrijit așa cum trebuie, terenul prezentînd o mulțime de denivelări. În altă ordine de idei, nu putem să nu semnalăm faptul că **grupele de copii și juniori ale clubului se pregătesc în condiții total improprii, pe unde pot și cînd pot.** În sfîrșit, un al treilea aspect negativ continuă să fie **lipsa de asistență medicală** corespunzătoare atît a seniorilor cît și a juniorilor și copiilor centrului gălățean. Toate acestea constituie aspecte majore în viața clubului gălățean și de rezolvarea lor depinde în mare măsură saltul atît de mult așteptat de la echipa de care se leagă toate speranțele Galațiului fotbalistic. (coresp. **Telemac Siriopol**)

Dintre sute de scrisori

UN RĂSPUNS AȘTEPTAT CAM MULT!...

În numărul 251 din 17 martie 1971 al revistei, la rubrica *„Dintre sute de scrisori"*, sub titlul: *„O măsură care se cere justificată"*, am publicat o scrisoare a Asociației sportive Paringul Lonea prin care aceasta consideră ca nelegală hotărîrea comisiei județene de fotbal de a omologa cu 3—0 în favoarea I.G.C.L. Hunedoara meciul — nedisputat — dintre I.G.C.L. și Paringul. Iată ce ne răspunde Comisia județeană de fotbal.

„Hotărîrea comisiei are la bază cunoașterea condițiilor care au dus la nedisputarea acestui joc din prima etapă a campionatului. Toate acestea au fost făcute cunoscute și F.R.F., la cererea acesteia, în urma apelului înaintat de Asociația sportivă Paringul Lonea. Am trimis la F.R.F. 12 documente, printre care procesele verbale ale ședințelor ținute de Comisia județeană de fotbal, din care rezultă cele petrecute în ziua de 6.IX.1970 la stadionul Corvinul din Hunedoara, unde trebuia să se dispute jocul. Din motive pur obiective — nu există decît un stadion la Hunedoara — partida nu s-a putut disputa la ora la care fusese programată, pentru că LA ACEIAȘI ORĂ SE JUCA PE STADIONUL CORVINUL UN MECI DE DIVIZIA B, și cum Paringul n-a admis să dispute al doilea meci, am considerat că e vorba de rea voință din partea asociației din Lonea, că aceasta se cramponează de o simplă (și nedorită, desigur) greșeală de programare. Ca atare s-a hotărît în unanimitate la comisie să i se dea meci pierdut cu 0—3.

De altfel și F.R.F. (prin adresa nr. 1918/22.I.1971) a respins apelul înaintat de Asociația sportivă Paringul Lonea, hotărîrea comisiei județene rămînînd definitivă. Ea a fost comunicată Asociației sportive Paringul Lonea".

ÎN AQUA FORTE

APROPO DE... GAZDE, ARBITRI ȘI ÎNCĂLCĂRI ALE REGULAMENTULUI

O fostă divizionară C, Aurora Urziceni, și revelația campionatului județean Ilfov, echipa C.A.P.-ului din Ciorogîrla (promovată în acest an), își dispută cu ardoare, etapă de etapă, șansele la primul loc al categoriei „Onoare" care dă dreptul la participarea la barajul pentru Divizia C. Dueiul e pasionant, mai ales că out-siderii — ciorogîrlenii — joacă de... plăcere fotbal, detașați, relaxați, fără nici un fel de pretenții. De fapt, ceva tot pretind ei. Pretind ca adversarii lor, indiferent unde joacă, acasă sau în deplasare, să le răspundă cu aceeași monedă la fotbalul lor deschis, frumos, fără duritați. Dar ce ușor uită unele echipe, mai ales atunci cînd sînt gazde, recunoscuta ospitalitate românească! E adevărat, se întîmplă și pe la... case mai mari, dar într-un campionat județean!

Totuși, procedeele folosite de Argeșul Hotarele în meciul cu C.A.P. Ciorogîrla au întrecut orice închipuire. Și totul a pornit de la... nesăbuința oaspeților care, înainte de începerea meciului, au avut „năstrușnica" idee să facă o mică încălzire pe terenul Argeșului. Dar n-au apucat să facă două-trei mișcări că s-au și trezit înșfăcați de guler și... poftiți afară chiar de jucătorii echipei gazdă.

— **V-arătăm noi încălzire!**, au conchis „politicos" cei din Hotarele.

Și a început meciul, presărat, minut cu minut, cu faulturi grosolane, cu proteste, înjurături, îmbrînceli etc. Interesant de remarcat faptul că arbitrul a acordat o sumedenie de avertismente gazdelor, dar pînă la urmă și-a dat seama c-a întrecut... măsura, s-a intimidat, apoi, emoționat, văzîndu-se el însuși în postura de spectator la o veritabilă „cursă"!

De incredibile acte nesportive au dat dovadă și jucătorii și spectatorii echipei Stejarul Gruiu, încurajați de arbitrii meciului (alții decît cei delegați oficiali) care, descinzînd în localitate cu multe ore înaintea începerii meciului, își creaseră unele „obligații" față de gazde.

În sfîrșit, o ultimă nedumerire: de ce echipa Aurora Urziceni, care nu a prezentat la timp formația de juniori în meciurile cu I.T.A. și C.F.R. Giurgiu, nu a fost penalizată cu pierderea meciului următor, așa cum prevede regulamentul competiției?

Astfel prezentîndu-se lucrurile, considerăm că cineva trebuie totuși atenționat și acest cineva ni se pare a fi comisia județeană de fotbal care cam lasă campionatul la voia întîmplării. O dovadă în plus? Terenurile. Impracticabile, neîmprejmuite, fără cabinele necesare în care să se echipeze jucătorii și arbitrii. Așa se face că, nu în puține locuri, echiparea se face sub cerul liber, în altele la... Miliție. Consiliile Populare, în case particulare etc. Ca la Dragomirești, Comana, Ulmeni, Ciorogîrla și multe altele. Cu toate că există un regulament care specifică negru pe alb ce condiții trebuie să îndeplinească un teren pentru a fi omologat. Și atunci?...

PETRE ANGHEL
corespondent

PAȘI ÎNSEMNAȚI — DAR INSUFICIENȚI — ÎN FOTBALUL ȘCOLAR

ÎN JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

● **Competiții pentru toate vîrstele școlare ● Ediția a II-a a concursului: „Cea mai frumoasă bază sportivă".**

Există multe școli din județul Dîmbovița în care se face prea puțin, exagerat de puțin pentru practicarea într-un mod cît de cît organizat a fotbalului. Tot așa cum există altele în cadrul cărora au apărut frumoase și interesante inițiative care au găsit ecou, cum era și normal, în rîndurile copiilor. Despre unele dintre aceste inițiative, despre sprijinul pe care-l acordă dezvoltării fotbalului în școli, comitetele U.T.C., consiliile pionierilor și inspectoratele școlare am discutat recent cu **Ion Șerban**, șeful secției sport-turism de la Casa Pionierilor din Tîrgoviște, **Mihai Constantin**, secretar cu probleme sport-turism la Comitetul județean U.T.C. și **N. Oprea**, de la Inspectoratul școlar.

Iată ce ne-a relatat primul dintre interlocutori:

— **Ne străduim, facem tot posibilul pentru a oferi cît mai bune condiții de practicare organizată a fotbalului în rîndurile elevilor. Alături de campionatele școlilor generale, profesionale și liceelor, s-au organizat și alte întreceri („Festivalul tinerelor speranțe", „Cupa Dinu" — la Tîrgoviște, „El Mundial" — la Bălenii etc), s-a lansat un concurs intitulat „Școala cu cea mai frumoasă bază sportivă", care a avut ca prim rezultat amenajarea a 36 de terenuri de fotbal, evidențiindu-se în mod deosebit Școlile generale din Potlogi și Răcari.**

Al treilea interlocutor, **N. Oprea**, de la Inspectoratul județean afirma că:

— **S-au dat indicații ca fiecare școală să fie dotată cu material corespunzător (mingi, echipament), să facă tot posibilul pentru amenajări de baze sportive simple, ca fotbalul să-și stabilească un loc corespunzător în programa de învățămînt. Vom face totul ca aria minifotbalului să cuprindă cît mai multe școli, cîștigătoarelor respectivelor competiții acordîndu-li-se numeroase premii.**

Iată, deci, cîteva preocupări demne de subliniat. Ne face plăcere să le consemnăm. Pentru ca fotbalul să facă pași decisivi în școlile dîmbovițene, mai trebuie făcute încă multe eforturi. Eforturi mari. Organizatorice și, în mare măsură, de schimbări în mentalitatea unor oameni care mai privesc cu reticență practicarea acestui sport de către elevi.

MIȘU AVANU
corespondent

Școlile generale din Comișani, Bezdead și Titu-Tîrg. Concursul acesta l-am lansat din nou, acum, cu prilejul semicentenarului partidului. Sîntem convinși că rezultatele celei de a doua ediții a acestui concurs vor fi cel puțin la fel de bune ca și ale celui dintîi.

Multe inițiative semnificative figurează și pe agenda de lucru a U.T.C.-ului:

— **Calendarul competițional pe care l-am întocmit** — ne spunea secretarul cu probleme de sport-turism al Comitetului județean U.T.C. — **oferă posibilitatea comitetelor U.T.C. din școli și asociații sportive să-și diferențieze și diversifice activitățile sportive proprii, să-și întocmească la rîndul lor calendare cu întreceri deosebit de atractive. De o mare popularitate se bucură competiția „Cupa școlarului la fotbal în 6", ale cărei meciuri se joacă de obicei pe terenurile de handbal. (Liceul nr. 3 din Tîrgoviște, „Enăchiță Văcărescu", merită să fie dat ca exemplu în privința eficienței cu care organizează respectiva competiție de minifotbal). O altă întrecere care se bucură de succes este campionatul interclase în „11". Interes și permanență preocupare în privința acestei competiții manifestă Liceele din Titu, Pucioasa, Vișina, Școlile generale nr. 1 și 3 Găești,**

DIALOG CU CITITORII

TREI ÎNTREBĂRI, O PROPUNERE ȘI... PATRU RĂSPUNSURI!

„Sînt abonat la revista „FOTBAL", o citesc cu pasiune, în coloanele ei găsesc note, comentarii și informații din fotbalul nostru și internațional pe care nu le aflu în alte publicații. Sincer vă spun, îmi place revista, și dv. cei care o redactați meritați sincere felicitări..."

În acest mod, îmbucurător pentru noi, își începe corespondența sa NECULAI MIHUȚ, din satul Cracău Negru, com. Crăcăoani, Jud. Neamț. Apoi, după cîteva referiri la conținutul răspunsurilor date cititorilor la „Poșta redacției", ne întreabă:

1. „Care este jucătorul cu cele mai multe goluri marcate în campionatul primei noastre divizii?"

— Titus Ozon. Cu 158 de goluri.

2. „Cîte jocuri a susținut pînă în prezent reprezentativa României?"

— Cel cu Iugoslavia a fost al 229-lea.

3. „La ce echipă joacă fostul dinamovist Boc?"

— La Sportul studențesc București.

Acestea au fost întrebările din scrisoarea lui **N. Mihuț**. În conținutul ei se află însă și o propunere:

„Pentru a stimula pe jucători să marcheze cît mai multe goluri, nu credeți că ar fi bine ca la radiografia etapei — mult mai interesantă așa cum o redactați acum — să prezentați fotografiile tuturor autorilor golurilor?".

— Sigur că n-ar fi rău, dar nu e posibil. Să presupunem că la un meci se înscriu cinci—șase goluri. Unde să încapă șase fotografii? Și așa am redus spațiul radiografiei pentru a publica fotografia celui mai bun jucător din meciul respectiv. Să nu uităm însă că, de obicei, în celelalte fotografii din conținutul revistei apar în primplanuri tocmai autorii de goluri. Dar, fiți fără grijă, pe cei mai eficace jucători ai campionatului îi vom populariza pe viitor, în coloanele revistei, mai mult decît am făcut-o pînă acum. De altfel, chiar în unul din numerele trecute am publicat în pagina a 5-a fotografiile a șase dintre ei.

ÎN TRIBUNE, NU LA GURA SOBEI!

MARIAN ADRIAN B. este din localitatea Florești — Prahova, și ne spune, încă de la începutul scrisorii sale, că:

„După citirea articolului „Teme de meditație" am rămas profund mîhnit de cele semnalate în conținutul lui. Se afirmă, în acel articol, că meciurile televizate care se joacă la orele 13 sau 14 sînt vitregite de o asistență mai mare a publicului...".

— Se afirmă, și așa este.

„Ba nu-i așa. Îmi amintesc un exemplu semnificativ: Petrolul — Dinamo, meci televizat dar care s-a jucat cu tribunele arhipline...".

— Și noi ne amintim nu unul, ci zeci de exemple de partide televizate în care tribunele erau... arhi-goale! Un argument. Al doilea se referă tot la un exemplu. La meciul Rapid — Steaua, netelevizat, disputat pe „Republicii", pe ploaie, frig și vînt, porțile stadionului au fost luate cu asalt, au fost văzuți oameni agățați pe garduri, cocoțați pe stîlpii reflectoarelor, unii stînd pe genunchii altora, alții doar într-un picior. Și ploua, ploua agasant. Oameni, care merg de 30—40 de ani la meciuri, afirmau că nici o dată n-au văzut atîta lume pe „Republicii". A doua zi, pe „Dinamo", meci televizat, pe un timp bun, mai erau locuri în tribune. Și era o partidă la fel de atractivă.

„Bine, dar atunci, noi, cei de la sate, cum să mai vedem un meci de fotbal?".

— Una din soluții e recomandată de însăși articolul mai sus menționat: filmarea partidelor-cheie și retransmiterea lor pe micul ecran seara sau chiar a doua zi. Procedeul este uzitat în multe țări.

Sigur că știind rezultatul meciului, altfel este așteptată și privită transmisia. Dar tot la fel de adevărat este că, la rîndul lui, fotbalul are nevoie de spectatori, de cît mai mulți spectatori în tribune. Nu în fotolii, la gura sobei. În orice caz, chestiunea comportă încă discuții...

Desene de:
AL. CLENCIU